

آیا د طالب ملیشو نظام اسلامي دی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آیا د طالب ملیشو

نظام اسلامي دی

الحمد لله معز الإسلام بنصره، ومُذلّ الشرك بقهره، ومصرّف الأمور بأمره، ومستدرج الكافرين بمكره، الذي قدّر الأيام دولاً بعدله، وجعل العاقبة للمتقين بفضلِه، والصلاة والسلام على من أعلَى الله منارَ الإسلام بسيفه، قال الله تعالى : اعوذ بالله من الشيطان الرجيم يخادعون الله والذين آمنوا وما يخدعون إلا أنفسهم وما يشعرون، أمّا بعد:

د حق او باطل مبارزه د ادم عليه السلام د زماني څخه شروع او د قيامت پر ورځ به تماميږي د همدې مبارزي لپاره هره زمانه کې د حق داعيان او مقاتلين هم موجود وي او تر څنگ يې د باطل داعيان او جنگيالي هم موجود وي، خو د حق پرستو د دعوت منهج او استدلال د الهي لارښونو څخه وي او باطل پرست هميش د خپل عقل او خواهشاتو پر بناء خپل دعوت مخ پر وړاندې بوځي، او کوشش يې هم دا وي چې خلک په خپل دجل او فريب کارۍ د حق څخه لرې وساتي.

په همدې اساس نن عصر کې په قراني او نبوي منهج ولاړ نظام او شرعي نبوي سياست کفار نشي برداشت کولی او ترې ويړه لري، نو ځکه يې د دې لپاره مختلف باطل پرست په کار اچولي ترڅو حق دين او په نبوي منهج ولاړ شرعي نظام په مسلمانانو گډوډ کړي ، د همدې هدف لپاره دوی بې شميره داعيان، په ټولنيزه ميډيا کې بې علمه خياطان ، او د

امريکا د ډالريزو کڅوړو څخه علاوه په نور پټ ځانگړي فنډ فعال رسنيز ادرسونه په کار گمارلي ، دوی ټول د خپل باطل د حق ثابتولو په برخه کې ډير پاتې راغلي ، لله الحمد په اسلامي دولت داسې خاص مدلل نيوکه يا هم کوم مستند انتقاد نه لري ، فقط په افواهاتو او خيالي تصوراتو او تکراري موضوعاتو شخوند وهي ، او برعکس بيا د اسلامي دولت د دعوت او اعلام د ډگر د اتلانو له لورې چې د دوی ددغه ماډل دوحه قراردادي نظام چې دوی يې خلکو ته د اسلامي نظام په حيث معرفي کوي هغه اصلي شکل او څېره ورځ تر بلې ليدونکو ، لوستونکو او اوريدونکو ته په ډير مدلل ، مفصل او مستند شکل په ويډيوي ، غريز او کتبي ډول وړاندې کېږي ، نو دې چارې طالب ملېشې له سختې ورخطايي سره مخ کېږي او ولې به نه مخ کېږي چې لله الحمد له بل هر وخت زيات اوس د اسلامي دولت همدغه د حق غږ ته ډيری خلکو لبيک ويلی او آن تر دې چې د امارت په صف کې هم د دعوت او اعلام د زمرې د دعوت له اثره اضطراب ترسترگو کېږي ، نو د وطني امارت ټول تبليغاتي ماشين د اسلامي دولت د دعوت او اعلام د گوتو په شمير بې امکاناتو او د سختو فشارونو لاندې راگيږو مجاهدينو بې کاره کېږي ، او

که هر څومره هڅه وکړي نو الله الحمد نه توانيږي چې د اسلامي دولت د دعوت د غازيانو ځواب ووايي، چې د نمونې په توګه په دې وروستيو کې د ملېشو ډيری د نړۍ د استخباراتو مهار شوي ادرسونه او مختلف افراد يې هڅه کوي چې خپل دا کفري نظام اسلامي ثابت کړي په همدې لړ کې مرتدو طالبانو تازه يو ځل بيا دا دعوه کړي چې د امارت نظام په شرعي دلايلو ولاړ نظام دی او دې کې کفر خو لا څه چې منکراتو ته هم اجازه نشته! او د اسلامي دولت د دعوت او اعلام د سنگر مجاهدين د دوی تکفير بې دليله کوي، که څه هم په همدغه موضوعاتو د اسلامي دولت د اعلام او دعوت د ډګر اتلانو ګڼ کتابونه ليکلي، دورې موجودې دي او همدا راز مستندي وېديوګانې هم شتون لري خو موږ به په دغه رساله کې په مختصر ډول دې پوښتنې ته ځواب ووايو چې آيا د طالبانو نظام اسلامي دی؟

لکه څنګه مو چې په پيل کې يادونه وکړه چې د ملېشو استخباراتي ميډيا او نور رمبرزين يې دا دعوه کوي چې اسلامي دولت دوی بغير د مکفره اعمالو څخه تکفيروي، خو داسې نه ده بلکې اولاً بايد ووايو چې د اسلامي دولت عقیده دا نه ده چې په غير مکفره اعمالو دې مونږ څوک

تکفير کړو او دا مونږ بار بار په خپلو کتابونو لکه (زمونږ منهج او عقیده) کتاب کې په دې اړه پوره وضاحت کړی، چې په کبیره گناه مونږ څوک نه تکفيرو او صاحب د کبیرې گناه مسلمان فاسق گڼو، نو د امارت نظام ، چاروکې او افراد چې مونږ تکفيرو نو خامخا په دوی کې مکفره عقاید او اعمال موجود دي ځکه يې تکفيروو، د تفصيل لپاره تاسې د العزائم خڅه نشر شوی کتاب د (د وطنې امارت تور منهج) د (طاغوت لښکر) او په دې اړه نور گڼ کتابونه مطالعه کولای شئ، خو که مخکې مو نه وي لوستلي، راشئ نن يې بيا درته د دوی نواقض مخ ته ږدو او انصاف او فيصله يې تاسې وکړئ البته دا تشې دعوې نه دي او نه کوم بې ثبوته او بې دليله خبرې دي ، دا هر څه په عملي توگه ملېشو تطبيق کړي او خلک يې ويني په لنډه توگه بايد ووايو چې په نړۍ کې دوه ډوله نظام موجود دی، يو د اسلام نظام دی او بل د کفر نظام، اوس که څوک د اسلامي نظام دعوه کوي نو معيار مونږ او تاسې سره شته چې قرآن او سنت دی، که د قرآن او سنت له مخې يو نظام اسلامي و، هغه به اسلامي وي او که يو نظام اسلامي نه و ،نو ښکاره ده چې هغه به د کفر نظام وي، طالب ملېشي که اوس دعوه کوي چې زمونږ نظام اسلامي دی، نور اځئ

چې د اسلام نظام او د ملبشو نظام سره پرتله کړو چې ترمنځ يې موافقت ډير دی که مخالفت؟!

• که د عقيدې او منهج له لوري وگورو نو په اسلامي نظام کې به عقیده د توحيد او منهج به سپيڅلی نبوي منهج وي؛ خو د طالبانو نظام کې د توحيد پر ځای شرک ته ډير ترويج کيږي، د تصوف او ديو بنديت په جامه کې وحدة الوجود، وحده الشهود، قبر پرستی او پير پرستی ته ښکاره بلنې شروع دي او ددغه عقائدو په بطلان د العزائم ادارې گڼ کتابونه ، رسالې ، مقالې ، دورې او مستندې ویديوگانې خپرې کړي ، په دې اړه د لا زیاتو مالوماتو لپاره د العزائم ادارې ادرسونو ته ورشئ ، د مزاراتو او شرکي هډو د نړولو پر ځای پیسې ددې په آبادولو مصرفيږي، تاسې به يې په ډير روښانه ډول بېلگې لېدلي وي، په دې وروستيو کې په کندهار کې د احمد شاه ابدالي د مور د زیارت جوړیدل او همدا ډول د ملا عمر د زیارت جوړول بيا ورته مستقل سرک جوړول او پرې يوه خاص دروازه لگول به يې وروستی بېلگې نه وي ، طالبان د مشرکانو او د هغوی د شرک د عبادتخانو ساتونکي دي لکه د هندوانو گوردواري او تکیه خانې او شرکي زیارتونه ساتي ، نو دا خو د شریعت د نصوصو څخه ثابته ده

چې حکم د ردء (يعني په گناه باندې کومک کونکي) حکم د مباشر دی (يعني د گناه کوونکي) دی، چې دا د جمهورو فقهاؤ قول هم دی، لکه شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله مجموع الفتاوى کې وايي: **"وَالطَّائِفَةُ إِذَا انتَصَرَ بَعْضُهَا بَبَعْضٍ، حَتَّى صَارُوا مَمْتَنَعِينَ، فَهُمْ مُشْتَرِكُونَ فِي الثَّوَابِ وَالْعِقَابِ..."**

ژباړه: "کله چې يوه ډله د بلې ډلې سره مرسته وکړي، تر دې چې دوی منع کونکي وگرځي (د الله د احکامو يا د حرامو منع کونکي) نو دوی په ثواب او سزا کې شریک وي."

نو خلاصه دا شوه چې اسلامي دولت چې امارت او د هغې چارواکي او افراد تکفيروي نو اول د کفر علت يې دا دی، چې دوی د عقيدې ازادۍ ته ژمن دي او عملاً يې دا کار کړی او نمونې يې روافض او هندوان وغيره ډلې دي، چې دوی ازادي ورکړې دفاع او ساتنه يې کوي، او دا هغه کفر دی چې په گريوان کې له سر ښکته کولو څخه بعد به هيڅ چارواکي او د موجوده نظام يو عسکر هم له دې څخه انکار ونکړي.

منهج او تگلاره پکې هم نبوي نه ده، بلکې ځينو برخو کې قومي ترې دي، ځينې ځايونو کې د کمونيزم او سيکولريزم تگلاره ده او ځينو ځايونو کې بيا د تير جمهوريت تگلاره عملي کيږي، او هيڅوک د طالبانو په نظام کې د بشپړ نبوي منهج د تطبيق بڼه مونږ ته نه شي ښودلې.

• د اسلامي نظام سياست بايد شرعي سياست وي، خو د طالبانو د نظام سياست په بشپړ ډول د شرعي سياست سره په ټکر کې دی، داخلي سياست يې پر ملي گټو او ملي ارزښتونو څرخي او بهرنی سياست يې اقتصاد محوره دی، چې د پيسو د لاسته راوړلو او د خپلې گدۍ د ساتلو په موخه د شرق او غرب له کافرو سره په موالات کې واقع شوي دي او پر ځای ددې چې د جهاد او قتال سياست له مخې د کفارو سره تعامل وشي د طالبانو نظام پر دې کار کوي چې څنگه د سيمې او نړۍ له طواغيتو سره يوځای جهاد چې نړۍ يې ترهگري بولي د نړۍ له مخ څخه ورک کړي او د مجاهدينو چې نړيوال يې ترهگر بولي پر ضد جگړه کې د نړۍ د لر او بر طواغيتو سره اوږه په اوږه ودریږي، تاسې به په دې اړه د ملبشو د مشرانو څرگندونې اوریدلې وي چې څنگه اوس جهاد ته ترهگري وايي او مجاهدين د خپلو بادارانو په څېر د ترهگرو په نوم نوموي

او هر يو يې همدا خبره کوي چې دوی د کفارو سره د اقتصاد محوره سياست پلويان دي ، د حربي کفارو سره قتال محوره سياست په اقتصاد محوره سياست بدل شو .

• په اسلامي نظام کې بايد د امر بالمعروف او نهی عن المنکر برخه فعاله وي او دا بايد نمايشي نه وي، چې تر ټولو لوی معروف توحيد او تر ټولو ستر منکر شرک دی، خو د طالبانو په نظام کې دا برخه يوازې نمايشي او د خواهش تابع گرځول شوې ده، که د ملېشو پکې گټه وي، بيا سودي کاروبار، اختلاط، بې حجابي، او نور منکرات هر څه جايز دي، لکه تاسې په خپلو سترگو وينئ چې د ملېشو په نظام کې بانکي سودي نظام څه په درز کې روان دی او دوی په خپله په دې اعتراف کوي چې د دوی بانکي نظام سودي دی او دا درې کاله يې وشو چې د دغه نظام د اسلامي کيدو باتې وهي خو همغه سودي نظام لا اوس هم دوام لري ، خپله يې له مشره تر کشره د بهرنيو سيلانيو او ديپلوماتو ميرمنو او د نورو استخباراتي ارگانونو د راغليو بنځپنه ميلمنو په ورين تندي او له خدا په ډکو خولو استقبال ، د دوی سره مجلسونه ، دوی سره اختلاط يې له هېچا پټ نه دی ، همدا راز چې د دوی په گټه ده نو

بتان او مجسمې هم پکې د تاريخي اثارو په نوم ساتل کيږي؛ دا چې د دوی په ګټه ده نو بيا حرامه مالیه هم حلاله وي، بيا د کراچيوان څخه هم مالیه ټولوي، او که د دوی په تاوان وي او يا دوی ته دا نمايشي کړنې کومه تبليغاتي فايده رسوي نو بيا ورته په شرعي حجاب کې هم ستونزې ښکاري، د ښځو په خبرو باندې هم پابندي وي، يو عجيبه امر بالمعروف او عجيبه اسلامي نظام دی، چې د توحيد عقیده پکې د مصلحت لپاره پريښودل کيږي او د الله تعالی سره شرک پکې د مصلحت په بنياد ترسره کيږي. د مشرکينو مراسمو ته پکې آزادي وي او د هغې ساتنه د نظام مسؤليت ګڼل کيږي خو هغه مدارس چې د توحيد عقیده، قرآن او سنت پکې تدریس کيږي پر هغوی بنديزونه لګوي او پر هغوی مستقيم او غير مستقيم فشارونه اچول کيږي چې له دغه کار څخه لاس په سر شي.

• په اسلامي نظام کې د فيصلې معيار قرآن او سنت دی، او شرعي حدود به پکې تطبيق کيږي، خو د طالبانو نظام د ظاهر شاه قوانين تطبيقوي او نه يوازې چې شرعي حدود نه نافذوي، بلکې د شرعي حدودو تغير هم کوي چې دا د جرم له پاسه بل جرم دی، د غل څخه د لاس قطع کولو په موخه د هغوی مخ ور توروې او يا يې په خره سپروي، د جادوگر د څټ

د وهلو، د واده کړي زناکار د سنگسارولو او د ناواده د دورو وهلو پرځای هغوی زندان ته اچوي او يا د شرعي حدودو پرځای خودساخته او د ملیشو د خواهش مطابق تعزیر ورکوي.

• په اسلامي نظام کې قلمرو او پوله هغه ساحه ده چې د کفارو سره د جنگ لومړۍ لیکه وي او دې لپاره هیڅ ټاکلی حد نشته؛ خو د طالبانو په نظام کې بیا د دوی قلمرو هغه فرضي او نامشروع کرښې دي چې بریتانوي او فرانسوي طواغیتو او یا ملګرو ملتونو ټاکلي دي چې مرتد طالبان هم په بشپړ ډول یادو پولو ته ژمن دي او تر دې چې د یادو طاغوتي کرښو ساتنه پر ځان فرض بولي او که یې په دفاع کې ووژل شي ځانونه شهیدان ګڼي.

• طالبانو د دیموکراسۍ اصول منلي او عملي کړي دي لکه د عقیدې ازادي، ټول شمولیت او داسې نور... او د همدې اصل پر بنیاد یې روافضو، هندوانو او نور مشرکو جماعتونو او ډلو ته د عقیدوي مراسمو د اجراء کولو اجازه ورکړې او هم یې په خپل نظام کې روافض و غیره ځان سره ملګري او په مختلفو چوکيو مقرر کړي دي.

نو اولاً خو د ديمکراسۍ اصول منل ښکاره کفر دی ځکه چې د الله د دين په خلاف بل دين منل دي الله فرمايې: **وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ**. (آل عمران ۸۵)

ژباړه: او څوک چې د اسلام نه بل دين لټوي نو هيچرې به ورڅخه قبول نكړای شي او هغه به په اخرت كې له تاوانيانو څخه وي.

دويم: روافض ښكاره مرتدين دي چې د ارتداد وجوهات يې نن سبا له هچا پټ نه دي، حتی چې خپله د امارت ځېنو شيخانو او ملايانو هم ورباندې د ارتداد فتوی ورکړي، خو سره له دې يې هم په خپل نظام کې ملگري کړي او مختلفې چوکۍ يې ورکړي نو مرتد پريښودل او په خپل ارتداد د باقي پاتې کيدو اجازه ورکول او حتی دفاع يې کول دېته کوم نوم ورکوي؟! ايا همدغه د روافضو مراکزو کې شرکتات نه کيږي؟ صحابه و ته ښکښل نه کيږي؟ عائشي رضي الله عنها ته پکې ښکښل نه کيږي؟ قران ناقص نه گڼل کيږي؟

د دې تر څنگ همدا روافض رافضيت ته دعوت نه کوي؟! زيات اهل السنه عوام دوی په افغانستان کې رافضيت ته وانه رول؟!!

نو د دې کفریاتو دفاع کول، او په مخکې یې سپر په خیر ودریدل چې
خوک ورته ضرر ونه رسوي، او د کفر داعیانو ته د بقا اجازت ورکول دا
کفر نه دی؟!

نو که د امریکا د ډالرو زور نه وي نو خامخا به اقرار کوي چې دا کفر دی!
که یې ونکړي نو نور مسلمانان بیا ستاسې په خیر نه دي چې په هر کفر
دې چشم پوشي کوي او کفر ته دي تاویلونه کوي!

دلیل: الله عزوجل د کفارو او مشرکینو څخه براءت کول د ایمان لپاره
شرط گرځولی او بغیر له براءت څخه ایمان نه صحیح کیږي.

الله تعالی فرمایي: **وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ [سُورَةُ الْمَائِدَةِ : 81]**

ژباړه: که په رښتیا سره دا خلک د الله، پېغمبر او هغه څه منوونکي وای
چې پر پېغمبر نازل شوي ول؛ نو هیڅکله به یې د مؤمنانو په مقابله کښې
کافران خپل دوستان نه نیول؛ مگر له هغوی څخه زیاتره خلک د الله له
اطاعت څخه وتلي دي.

پورته ايات دليل دی چې براءت د کفارو څخه شرط دی د ايمان د صحت لپاره، او دا اجماعي مسئله ده، په الدرر السنیه: (۵۴۵/۱۱) کې قول د علامه عبد الله بن حسن رحمه الله نقل کړی چې هغه وايي:

أجمع العلماء سلفاً وخلفاً من الصحابة، والتابعين، والأئمة، وجميع أهل السنة، أن المرء لا يكون مسلماً، إلا بالتجرد من الشرك الأكبر، والبراءة منه وممن فعله، وبغضهم ومعاداتهم بحسب الطاقة والقدرة، وإخلاص الأعمال كلها لله، كما في حديث معاذ الذي في الصحيحين: «فإن حقَّ الله على العباد أن يعبدوه ولا يشركوا به شيئاً»

ژباړه: علماء، سلف او خلف، د صحابه، تابعين، امامان، او ټول اهل سنت په دې اتفاق لري چې انسان مسلمان نشي کيدای مگر په ځان پاک ساتلو له لوی شرک څخه، او د دې سره بيزاري وکړي د هغه نه او له هغه چا نه چې شرک کوي، او د خپلې وسې په اندازه بغض او دښمني وکړي هغوی سره، او ټول اعمال د الله لپاره خالص کړي، لکه څنگه چې په حديث د معاذ رضی الله عنه کې په صحيحينو کې راغلي دي:

«د الله حق پر بندگانو دا دی چې د هغه عبادت وکړي او ورسره هېڅ شی شریک نه کړي.»

• طالبانو په خپل حکومت کې زاړه مرتدین او مشرکین بې له استتابي ملگري کړي دي او د اسلامي دولت په خلاف ترې په نظامي او اداري چارو کې کومک اخلي، چې دا یې هم د کفارو او مرتدینو سره د موالات ښکاره بیلگه ده، ځکه چې د دولت اسلامي مجاهدین لله الحمد مسلمانان دي او دوی هم ورته د مسلمانانو په نظر قایل دي نو د کفارو او مرتدینو څخه د مسلمان مقابل کې مرسته اخیستل او یا ورسره په یو صف کې د مسلمانانو مقابله کول او وینه یې حلاله گڼل دا هم ښکاره کفر دی چې زیات نصوص د شریعت ورباندې دلیل دي.

دلیل: وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ [سُورَةُ الْمَائِدَةِ : 51]

ژباړه: او که ستاسې څخه څوک هغوی خپل ملگري نیسي، نو بیا هغه هم په هماغو کښي شمېرل کېږي. په دې کښي شک نشته چې الله ظالمان له خپلي لارښوونې څخه بې برخې کوي.

• طالبان د ټولو اسلام ته منسوبو مرتدو هيوادونو سره چې ديموکراسي په کې حاکمه ده د دوستۍ او د ورورۍ خطاب ورته کوي او ورسره د مثبت تعامل غوښتونکي دي لکه ترکيه، پاکستان، قطر او نور هيوادونه يې نمونه ده چې اردغان او شهباز شريف ته يې په انتخاباتو کې د کاميابۍ مبارکۍ ورکړې او له هغوی څخه برائت نه کوي. چې دا د مرتدينو په کفر په رضائيت دلالت کوي او د امت اجماع ده چې په کفر راضي کيدل کفر دی.

حديث کې نقل دي :

عَنِ الْعُرْسِ ابْنِ عَمِيرَةَ الْكِنْدِيِّ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ :
 " إِذَا عُمِلَتِ الْخَطِيئَةُ فِي الْأَرْضِ كَانَ مَنْ شَهِدَهَا فَكْرَهَا ، وَقَالَ : مَرَّةً
 أَنْكَرَهَا كَانَ كَمَنْ غَابَ عَنْهَا وَمَنْ غَابَ عَنْهَا فَرَضِيهَا كَانَ كَمَنْ شَهِدَهَا "
 ".أُخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ.

ژباړه: د عُرْسِ ابْنِ عَمِيرَةَ الْكِنْدِيِّ څخه روايت دی هغه يې د نبي صلی الله عليه وسلم څخه نقل کوي چې هغه وويل: "کله چې يوه گناه په ځمکه کې وشي، که څوک هغې ته حاضر وي او له هغې څخه کرکه

وکړي، او يوځل يې وويل چې هغه باندي انکار وکړي، نو د هغه حالت د دې په څير دی چې گناه يې نه ده ليدلې او که څوک له هغې نه غايب وي پس په هغې سره راضي وي، نو د هغه حالت د دې په څير دی چې گناه ته حاضر شوی دی.

د حديث څخه معلومه شوه چې په يو عمل رضا داسې حکم لري چې هغه عمل دې شخص خپله کړی وي.

او په بل روايت کې دي: "سيکون بعدي أمراء تعرفون وتنكرون، فمن أنكر فقد برئ، ومن كره فقد سلم، ولكن من رضي وتابع هلك". رواه مسلم.

ژباړه "پس له ما وروسته به يو شمېر اميران وي چې تاسو به يې پيژنئ او انکار به يې کوي، هر چا چې انکار وکړ نو هغه بري شو، او هر څوک چې له هغې څخه کرکه وکړي، هغه به سالم وي؛ مگر هر څوک چې راضي شي (په هغه اميرانو) او ورپسې شول هلاک به شي."

شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله وايي: فَإِنَّ مِنَ الرِّضَا مَا هُوَ كُفْرٌ؛ كُرْضَا الْكُفَّارِ بِالشَّرِّ، وَقَتْلُ الْأَنْبِيَاءِ، وَتَكْذِيبُهُمْ، وَرِضَاهُمْ بِمَا يَسْخِطُهُ اللَّهُ

ويكرهه؛ قال - تعالى - : {ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ} [محمد: 28]

ژباړه: "يقيناً ځينې رضاگانې کفر دي؛ لکه د کافرانو رضا په شرک، او د انبياؤ قتل او د هغوی په تکذيب ، او هغه څه باندي رضا چې الله ورباندي غصه کيږي او بد يې گڼي ؛ الله تعالى فرمائي: {دا ځکه چې هغوی د هغه څه تابعداري وگره چې الله پرې غوسه کيږي او د هغه رضا يې بده وگڼله، نو د هغوی اعمال يې برباد کړل .

نو خلاصه دا شوه چې امارت نن سبا په جمهوري دولتونو او د هغوی په حاکمانو راضي دی مبارکيانې ورکوي نو د دوی هم هماغه حکم دی، او دا يې هم يو ښکاره کفر دی چې انکار ورڅخه کول د ځمکې او اسمان څخه انکار کول دي!

• دکفارو سره دمسلمانانو مقابل کی تعاون اتفاقي کفر دی ، خو په دې اړه به تاسې د العزائم ادارې مستندي ویدیوگانې کتلې وي چې هم د طالب ملبشو مشران او هم د روسیې ، ایران ، امریکا ، او چین په شمول ټولو حربي کفار په واز کومې دا اقرار او اعتراف کوي او وایي چې ملبشي

د ترهگرۍ (اسلامي دولت) په خلاف د دوی په ایتلاف کې شامل دي ، دوی یی وخت په وخت ستاېنې کوي او پرېمانه ډالريزي او نورې هر اړخيزې مرستې ورسره کوي .

د ايران د اطلاعاتو وزير:
طالبان د ترهگرۍ سره په مبارزه
کې له تهران سره همکاري کوي

امريکا:
طالبان راسره د ترهگرۍ ضد ګډه مبارزه
پر مخ وړي!

پوتین:
طالبان له ترهگرۍ سره د مبارزې په
برخه کې د روسيې متحدین دي

د طالبانو لپاره د چین نوي ټاکل شوي سفیر ژبو چینگ پخپلې ایکس پانه لیکلې، د طالبانو رژیم په بریالیتوب د داعش او هغه نور خطرونه راکم کړي، چې د سیمې هېوادونو او چین ته ګواښ وو، نو له همدې امله موږ ورسره نږدې سیاسي او اقتصادي اړیکې غواړو: «چین له طالبانو پوره ډاډ لري، طالبان د سیمه ییزو خطرونو د ختمولو وړتیا لري.»

Translate post

د طالبانو بهرنیو چارو وزارت:
امريکا زموږ فعالیتونه بریالي وازول!

د امریکا ځانګړي استازی ټام وېسټ:
طالبانو داعش ډله د پام وړ ځپلې ده.

داسلامي دولت په تمکين کي هرعام اوخاص مشاهده کړه ، چي دوي د کفارو سره داسلامي دولت مقابل کي تحالف وکړ او د هغوي سره يوځای يې په اسلامي دولت حمله وکړه، تمکين يې ختم کړ نافذ حدود يې معطل کړل انصار او مهاجرين يې شهيدان کړل چې پاتي شول هغه يې دکفارو په لاسونو اسيران کړل او تر ننه نړي ته همدا ډاډ ورکوي، چي مونږ داعش ختم کړي او يو نيم چې پاتي دي دا هم ختموو او فعلاً هم په دې کي بوخت دي، نو دا عمل هم صريح کفر دي، او دليل د کفر د دې عمل همدا دي چې: **اللّٰهُ فَرَمَیْ: اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِیْنَ نَافَقُوْا یَقُوْلُوْنَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْکِتٰبِ لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا**

نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ [سُورَةُ الْحَشْرِ : 11]

ژباړه: ته هغو کسانو ته نه گوري چې د منافقت کړنلاره يې غوره کړېده؟
- دوی خپلو کافرو اهل کتابو وروڼو ته وايي: "که تاسې وويستل شوی،
نو موږ به هم ستاسې سره ووځو؛ او ستاسې په باب به موږ د هيچا خبره
هيڅکله ونه منو؛ او که ستاسې سره جنگ وکړای شو، نو موږ به ستاسې
مرسته وکړو." - خو الله شاهد دی چې دغه خلک ډېر درواغجنان دي.

(استدلال) د مدینې منافقانو بنونضیرو ته د درواغو وعدې ورکړې، چې
مونږه ستاسو مرسته کوو که مسلمانانو په تاسې حمله وکړه، نو الله رب
العالمین دوی ته منافقان او د یهودو وروڼه وویل، نو چې نن طالبان په
بنکاره، چین، روس، امریکا او نورو کفارو سره داسلامي دولت په مقابل
کی د ملگرتیا ډاډ ورکوي او اسلامي دولت مشترک دښمن گڼي، دا به
څنگه نه مرتد کيږي دا تعاون دوی د اسلامي دولت په مقابل کی نه
یوازی د اصلی کفارو سره بلکه د روافضو او نورو مرتدو دولتونو سره هم
دی .

دويم دليل: په سورة محمد ۲۵ او ۲۶ آياتونو کې الله تعالى فرمايي:

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۚ الشَّيْطَانُ
سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ [25] ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ
سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ.

ژباړه: حقيقت دا دی کوم کسان چې د هدايت له روښانه کېدو څخه وروسته په شا وگرځېدل، د هغو لپاره شيطان دغه کرڼلاره اسانه کړېده او د درواغجنو هيلو لړۍ يې د هغو لپاره اوږده کړېده.

له همدې امله دوی د الله د نازل کړي دين بد گڼونکو ته وويل چې په ځينو چارو کېنې به موږ ستاسې (حکم) منو، الله د دوی په دغو پټو خبرو ښه پوهیږي.

ددې آياتونو خلاصه مقصد او معنا همدا ده چې الله رب العالمين هغه چاته مرتد ويلي دي، چې هغوی د هغه چا چې هغوی درب رالېږلی شريعت بد گڼي او دوی د هغوی طاعت ته صرف په خوله منلو ته تيار شي، چې لا يې عملي کړی هم نه وي، نو اوس دې لوستونکي وگوري، دغه موجوده کفري دولتونه او مرتد دولتونه درب رالېږلي شريعت سره محبت

کوي قدر يې کوي احترام يې کوي او که نه بد يې گڼي کرکه تري کوي او مخه يې نيسي او نافذونکي يې قتلوي خو طالبانو نن په عملي او فعلي توگه باندې داسلامي دولت دموحدينو حقيقي مسلمانانو مجاهدينو په مقابل کې ددې کفري دولتونو طاعت او ملگرتيا شروع کړې نو دوی به مرتد نه شي گڼل کيدای؟

دا مو مشت نمونه خروار هغه توپيرونه او ښکاره ټکرونه ذکر کړل چې د طالبانو نظام يې د اسلامي نظام سره لري، ځکه که ټول ذکر کوو نو دا رساله به ډيره اوږده شي، بيا، نو پورته نقطو ته په کتو ويلای شو چې د طالبانو نظام اسلامي نه دی؛ البته که د دوی هدف امريکايي اسلام وي، نو بيا بلکل دا په دوحه کې ډيزاين شوی جديد اسلامي نظام دی چې د امريکا په شمول د نړۍ له ټولو کافرو سره ښې اړيکې غواړي او پر وړاندې يې جهاد ترهگري بولي او د امنيت خونديتوب يې خپل يو ماموريت گڼي او ددې جديد اسلامي نظام يواځيني دښمنان د توحيد د بيرغ پورته کوونکي د اسلامي دولت مجاهدين دي چې دا د طالبانو نظام به يې د لمنځه وړلو لپاره ټولې ممکنه لارې په کار اچوي؛ اگر که

د سيمې او نړۍ د طواغيتو سره موالات، همغږي، همکاري او تعاون هم وي.

دا مو د طالبانو د نظام باره کې خبره وکړه، که چيرې دوی خپل نظام اسلامي بولي نو د پورتنیو گڼو وجوهاتو له مخې د دوی نظام اسلامي نه دی، البته دوی د اسلام، سيکولريزم، جمهوريت، ديموکراسۍ، کمونيزم، ايراني اخونديزم او ظاهرشاهي ديکتاتوريزم څخه يو گډوله او اچار جوړ کړی دی چې په بشپړ ډول يو کفري نظام دی او د جاهليت د تور منهج پيروي پکې کيږي.

خو د مرتدو طالبانو په اړه روڼ حقيقت دا دی چې دوی له هر څه وړاندې مرتد او له اسلام څخه وتلي دي او د نظام په اړه د دوی دا دعوه چې کفري دی که اسلامي دا خو بيخي وروستی خبرې دي، دوی ته پکار ده چې دوی له ټولو هغو نواقضو توبه وباسي چې دمگړۍ پکې دوی ښکېل دي او بيا وروسته د نظام پر نوعيت وغږيږي، ځکه که دوی له يادو نواقضو توبه ونه باسي نو د دوی هيڅ عمل د الله په نزد قبول نه دی، اگر که بالفرض والتقدير دوی چيرته بشپړ اسلامي نظام هم قائم

کړي سره ددې چې قیامت به راشي خو دوی به اسلامي نظام قائم نه شي کړای.

په مرتدو طالبانو کې نور ځینې مهم او مشهور اسلام ماتونکي:

- مرتد طالبان د وحدة الوجود، وحدة الشهود او قبرپرستی عقیده لري، دې باره کې د دوی د مشرانو لکه نداء محمد، دین محمد او نورو بیانات او خبرې انټرنټ کې شته.

- مرتد طالبان د ملگرو ملتونو طاغوت مني، قوانینو ته یې ژمن دي او ترې رسمیت غواړي. او په دې سره مرتد طالبان د کلمې طیبې لومړۍ جزء (لا إله) چې له طواغیتو انکار دی نه مني، بلکې هم طواغیت خوشالوي او هم د الله د بنده ګۍ نمایش کوي.

- مرتد طالبان شرعي حدود نه تطبیقوي او په نورو خودساخته سزاګانو سره شرعي حدود تغیروي. **﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ﴾** **﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ**

حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ (٥٠) سُورَةُ الْمَائِدَةِ

ژباړه: (که دوی د خدای له قانون څخه مخ اړوي) نو ایا بیا د جاهلیت فیصله غواړي؟ په داسې حال کې چې کوم خلک چې پر الله باور لري د هغو په نزد له الله نه بل غوره فیصله کوونکی هېڅ نشته.

وقال تعالى: وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٢٤﴾ سُورَةُ الْمَائِدَةِ

کوم خلک چې د الله له نازل کړي قانون سره سمې فیصلې ونه کړي هماغوی کافران دي.

• مرتد طالبان طائفه ممتنع ده، په زوره یې د شریعت د تطبیق څخه ځان بند کړی دی، تاسې فکر وکړئ د ابوبکر الصديق رضی الله عنه په وخت کې صحابه وو د زکات د مانعینو په ارتداد اجماع کړې وه نو د هغوی به اوس څه حکم وي چې ټول شریعت نه تطبیقوي او د عدم تطبیق لپاره یې بهانې لټوي.

• مرتد طالبان د وطنیت طاغوت علمبرداران دي او ټوله جگړه، مبارزه او کوښښ یې وطنیت دی او د همدې وطنیت پر سر ولاء او براء کوي.

• مرتد طالبان د دیموکراسۍ او سیکولریزم اساسات لکه وطنیت، ولسواکي، عقیدې آزادي او نور مني، نو د دیموکراسۍ اصول منل ښکاره

کفر دی ځکه چې د الله د دين په خلاف بل دين منل دي الله فرمايي:
 وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ.
 (آل عمران ۸۵)

ژباړه: او څوک چې د اسلام نه بل دين لټوي نو هيچرې به ورڅخه قبول
 نكړای شي او هغه به په اخرت كې له تاوانيانو څخه وي.

• مرتدو طالبانو د شرعي، قرآني او الهي قوانينو پرځای د مرتد ظاهر شاه
 وضعي قوانين په هيواد كې نافذه قوانين گرځولي دي.

• مرتد طالبان نړيوالو طواغيتو ته لکه د جرمونو نړيواله محكمه، ويانا
 کنوانسيون، امنيت شورا، ملگري ملتونه او نورو ته فيصلې وړي او گڼ
 شمېر قضیې د همدغه طاغوتي اصولو په رڼا كې حل او فصل كوي.

دا د اسلام هغه ماتونكي دي چې په ټول امت كې پرې دوه كسان هم
 اختلاف نه لري او دا ټول بلکې ددې سربيره نور گڼ نواقض په مرتدو
 طالبانو كې شتون لري، چې دې ټولو ته په كتو يو ځل بيا ددې تاكيد
 كوو چې طالبان د اسلام له دائرې څخه وتلي دي او نظام يې هم
 اسلامي نه دی؛ بلکې مرتدو طالبانو هم په هيواد كې يو داسې نظام

قائم کړی چې مرجع او مأخذ یې د قرآن او سنت پرځای نړیوال جاهلي نظم دی.

نو د دوی دا خبره چې په وطني امارت کې کفر خو لا څه کوي منکراتو لپاره هم ځای نشته په بشپړ ډول باطله ده او نور خلک خو لا څه خپله طالب جنگيالي هم ورسره دا خبره نه مني او خپله پرې رشخند وهي، مونږ یوازې یو څو مختصرې هغه نقطې ذکر کړې چې ماډرن وطني امارت دا یاد شوي کارونه په ښکاره او ډاگیز ډول کوي او دوی پرې خپله شاهد دي او يادې ټولې کړنې اسلام ماتوي او که هر څوک یې مرتکب شي د اسلام له دائرې څخه خارجيږي او مرتد گرځي.

اوس دا جلا خبره ده چې مرتد طالبان دا کفري
کړنې د سياسي، وطني، شخصي، ملي او يا نورو
مصلحتونه له وجې کوي او که يې عقیدتا کوي،
که يې له هرې وجې کوي حکم يې تغير نه کوي؛
ځکه مسلمان بايد په دې پوه شي چې تر ټولو
ستر مصلحت توحيد او تر ټولو ستر ظلم، فساد
او رذالت شرک دی، نو هر هغه مصلحت چې
د توحيد ماتېدو او د شرک د دروازي کولاويدو ته
لاره هواروي هغه مصلحت بايد شاته وغورځول
شي او د خپل ايمان او عقیدې حفاظت ته بايد
لومړيتوب ورکړل شي؛ اگر که په دې لاره کې مال،
اولاد، ځان او هر څه لمنځه ځي او ښارونه
ويجاړيږي.

